

SPARTACUS

Uitgegeven door een K E R N
revolutionairen Arbeiders ! No: 54

DE GEHEIME OORLOG OM MEXICO'S PETROLEUM.

MEXICO was gedurende lange tyd een kolonie van het Britse en Amerikaanse kapitalisme. Trots een $\frac{1}{4}$ eeuw revolutie is aan deze toestand feitelijk niet veel veranderd.

In een interview met een korrespondent van het Duitse emigrantenblad "Freies Deutschland" verklaarde de Mexicaanse gezant te Parijs: "De Mexicaanse revolutie begon in 1910 zuiver politiek, vervolgens kwam de anti-imperialistische beweging erby. Later trad de agrarische hervorming op de voorgrond, dan de stryd tegen de macht van de kerk, dan de kultuurbestrevingen der Indiaanse bevolking enz."

Deze opsomming van elementen van het Mexicaanse revolutie-proces laat ons zien, dat we hier te doen hebben met een burgerlijke revolutie. Als in elke kolonie, wijzigde het in Mexico geïmporteerde kapitaal de sociale verhoudingen van het land. Het schiep een industrie, een klasse van loonarbeiders en het REGIM van een nationale bourgeoisie !

Tot zover loopt de ontwikkeling in Mexico parallel met de ontwikkeling in andere koloniale gebieden (b.v. Indië, China, Egypte) maar verder wijkt zij af. Want terwijl we in Indië, China en Egypte kunnen constateren, dat met het doordringen van het kapitalisme de nationale bourgeoisie toeneemt in kracht, zich in partijen verenigt (Congres-party, Perhimpoenan, Indonesia, Kwo-Min-Tang, Wafd-Party) en de stryd voor een nationale revolutie begint te voeren, in Mexico bleef het belegde kapitaal volkomen in buitenlandse handen, beperkte zich bijna uitsluitend tot de grondstoffen-industrie waardoor Mexico een semi-koloniaal land, en de Mexicaanse bourgeoisie zwak bleef !

IN HET JAAR 1910 bezat 2% van de Mexicaanse plattelands-bevolking 80% van de grond. Het resultaat van 20 jaar revolutionaire beweging was, dat in 1930 een $\frac{1}{4}$ % van de grondeigenaren 65% van de grond bezat, terwijl 85% van de plattelands-bevolking helemaal niets bezat !

Dit betekent, dat de vorming van een klasse van kleine landeigenaren waarop in alle burgerlijke revoluties de bourgeoisie gesteund heeft, in Mexico niet heeft plaats gevonden. Het agrarische probleem werd in Mexico niet opgelost. De landonteigening leidde slechts tot de vorming van een klasse van niets-bezitters, die zodoende gedwongen waren zich te laten uitbuiten door de Britse en Amerikaanse imperialistische rovers.

De Mexicaanse revolutionaire beweging kreeg een burgerlijke trek, omdat het buitenlandse kapitaal de sociale structuur van het land nu eenmaal op kapitalistische manier veranderde. Maar de burgerlijke revolutie kwam niet op gang en stagneerde omdat de Mexicaanse "bourgeoisie" een speelbal werd van het buitenlandse imperialisme.

De verschillende z.g. "revolutionaire" regeringen, die Mexico tussen 1910 en heden heeft gekend, voerden geen sociale politiek, die gericht was op de versterking van de nationale Mexicaanse bourgeoisie, doch zij voerde een politiek, die gedictieerd werd door de economische en financiële interessen van het buitenlandse kapitaal.

Voorzover in de Mexicaanse revoluties een beroep gedaan werd op de anti-imperialistische instinkten der werkende massa's, werd dit "anti-imperialisme" gebruikt, in het belang van het ene roversdom, tegen het andere rovers-

om. Zo had b.v. het Amerikaanse imperialisme het grootste belang bij de om-
werping van het regiem van Porfirio Diaz, die de beschermer was van het
Britse imperialisme.

DE HOTSTE IN MEXICO het ene imperialisme op het andere. De konkurentiestryd
tussen Engeland en de Verenigde Staten werd hier uitge-
vochten onder de leuzes en het program van de Mexicaanse burgerlijke revolutie.
In terwijl Engeland en Amerika de wapens verschaften, vloeide het bloed van de
Mexicaanse onderdrukte klassen terwille van de tantièmes van Sir Henry Deter-
ding te Londen, Sir Basil Zaharoff te Parijs en de aandeelhouders van de
Standard Oil Compagny te New-York City.

De regeringen, die als resultaat van een dergelijke stryd te voorschyn
traden, noemden zichzelf "revolutionair", hingen een "democratisch" manteltje
aan en verkondigden wijd en zijd, dat zij de Mexicaanse revolutie een stap
lichter bij haar doel brachten.

In werkelijkheid losten deze regeringen GEEN ENKEL PROBLEEM van de
Mexicaanse revolutie op. Het EENIGE waaraan zij werkten, was de oplossing van
de vraag: "WAARDOOR ZAL DE WERELD BEHEERST WORDEN, DOOR HET BRITSE OF DOOR HET
AMERIKAANSE OLIE-KAPITAAL?"

In tegenstelling met vorige Mexicaanse regeringen heeft de huidige rege-
ring, de regering van de generaals Lizardo Cardenas, Eduard Guarez en Sanchez
Capanza, niet alléén een "democratisch" maar zelfs een "socialistisch" mantel-
tje omgehangen. Dit belet haar natuurlijk niet, de directe behartiger van de
Amerikaanse olie-belangen te zijn.

Ook onder de regering Cardenas - die zichzelf met de wijdse naam van
arbeidersdemocratie tooit - woedt de konkurentie-stryd tussen Brits en Ameri-
kaans olie-kapitaal voort. Deze stryd vindt zijn weerklink vóór buiten Mexico.

Zo is het Nederlandse sensatie-blad "De Telegraaf" de verklaarde vyand
van president Cardenas en publiceert felle artikelen tegen zijn politiek. Na-
tuurlijk doet "De Telegraaf" dat in deze vorm, dat zij er op wijst, dat de po-
litiek van Cardenas indruist tegen het belang van de arbeiders. Is "De Telegraaf"
opeens zulk een arbeidersvriend geworden? Volstrekt niet! Zij is slechts de
vriend van Sir Henry Deterding van de Shell en deze op zijn beurt is weer een
vyand van de Amerikaanse Standard Oil Cy. waarvan Cardenas nu juist weer een
vriend is.

De "Arbeiderspers" daarentegen is de oprechte bewonderaar van president
Roosevelt en de vyand van Sir Henry. Daarom is de "Arbeiderspers" de vriend van
president Cardenas en zij doet net alsof, het "socialistisch" masker van dit
heerschap, 's mans ware gezicht is!

Het dekreet van 18 Maart 1938, waarbij de Mexicaanse regering de olie-
industrie nationaliseerde, wordt door "De Telegraaf" (lees Sir Henry) "een der
ongelooflijkste rechtsverkrachtingen genoemd" ooit door een Hooggerichtshof
begaan; de "Arbeiderspers" schildert het als een stap op weg naar een toenemen-
de invloed van de Mexicaanse arbeiders. Vanzelfsprekend is noch het een, noch
het andere waar!!

In Mexico bestaat GEEN SPOOR VAN SOCIALISME! De "Arbeiderspers", die
de arbeiders wijsmaakt, dat in het achterlijke Mexico, in de kolonie Mexico,
waar de burgerlijke revolutie nog niet eens voltooid is, socialisme bestaat,
maakt zich aan het meest grove bedrog schuldig.

Hoe weinig de politiek van Cardenas gericht is op de belangen van het
proletariaat, blijkt uit de rede welke hij hield op het congres van de "Confederacion
de Trabajadores de Mexico" (de grootste Mexicaanse vakvereniging).
Cardenas zeide o.a. dat de Mexicaanse regering als het nodig mocht zijn, haar
budget zou verlagen en dat de arbeiders er dan GEEN bezwaar tegen zouden hebben
hun lonen en credieten te verlagen. Intussen had het arbeiders-syndikaat in de

petroleum industrie reeds herhaalde malen een telegram aan de regering gestuurd om er met nadruk op te wijzen dat de olie-politiek der regering een gevaar betekende voor de arbeiders. "De Telegraaf"- lees Deterding!- merkt hierbij op: "Hun verdiende loon!" waaruit blijkt, dat "De Telegraaf" toch werkelijk NIET voor de arbeiders opkomt (wat we wel wisten).

UIT DEZE FEITEN trekken wij de conclusie, dat de olie-politiek der Mexicaanse regering gericht is ZOWEL tegen de arbeiders als tegen Sir Henry Deterding van de Shell en dan dus in de kaart moet spelen van het Amerikaanse olie-kapitaal!

DE LOOP DER GEPUURDENISSEN BEVESTIGT DEZE CONCLUSIE!
Na de onteigening der Petroleum-industrie verbrak Engeland de diplomatieke betrekkingen met Mexico. De Britse regering wees er in een Nota op, dat het optreden in strijd was met de billijkheid en de regels van de internationale praktijk. Natuurlijk was dit slechts een schoonklinkende frase.

Toen indertijd de Mexican Eagle Company (El Aguila, De Adelaar) waarom het hier ging, haar terreinen bij Minatitlan conception genaamd stal van de Indiaanse eigenaar Ambrosio Torres, protesteerde de regering van het Britse rovers-eiland niet.

Waarom het dan ook in wezen gaat, blijkt uit die passagie van de nota, waarin men zei, dat - de meerderheid der aandelen van de Mexican Eagle in Britse handen was en men dus Britse belangen had geschonden.

Intussen namen de Verenigde Staten een andere houding in. Na een ogenblik een sanctie op het Mexicaanse zilver te hebben toegepast, begonnen zij op 21 April 1938 weer Mexicaans zilver te kopen en hebben het voorstel der Mexicaanse regering, het geïnvesteerde kapitaal af te betalen, aangenomen. Met andere woorden: Het Amerikaanse petroleum-kapitaal trok voordeel uit de onteigening!

Is het verwonderlijk als de Mexicaanse gezant te Parijs aan de correspondent van "Freise Deutschland" verklaart, dat de Verenigde Staten "zich volkomen correct gedragen hebben?" En dat de betrekkingen van Mexico tot "goed zijn?". Wallstreet had een slag gewonnen!

Intussen gaf Sir Henry zo spoedig de strijd niet op. Had hij eens aan het Duitse fascisme ruime kredieten verstrekt, tans moesten deze sommetjes hun vruchten dragen en de persoon van Baron von Merck moets als militair deskundige medewerken aan de opstand van generaal Cedillo, die gericht was tegen president Cardenas. Opnieuw leverde het olie-kapitaal op Mexicaanse bodem slag, waarbij Cardenas er in slaagde de opstand snel te likwidieren.

Hiermede werd een fase afgesloten in de concurrentiestrijd tussen 2 wereldkapitalismen. Zoals steeds, is ook hier het proletariaat het kind van de rekening. Want juist op het moment dat Cardenas en met hem het Amerikaanse kapitaal als overwinnaar uit de strijd te voorschijn kwam, en hij met de Ver. Staten DIE regeling kon treffen, waarvan hij steeds gezegd had dat ze noodzakelijk was voor een verheffing van het Mexicaanse levenspeil, juist op dat moment dreigde hij op het congres van het Vakverbond met een alg. loonsverlaging.

"Deze rede van Cardenas, toont de nauwe overeenstemming tussen de doeleinden der arbeiders en die van de regering", schrijft een Duits emigrantenblad.

"Geachte redactie", antwoorden wij hierop, "gij laadt de schijn op U door Wallstreet betaald te worden!!!". Want werkelijke revolutionairen kunnen niets anders doen, dan er op wijzen, dat de doeleinden der Mexicaanse arbeiders slechts gericht kunnen zijn op hun bevrijding. De doeleinden van Cardenas echter, GEEN andere zijn dan die van het Amerikaanse kapitalisme en het voor de Mexicaanse arbeiders gelijk blijft, of zij door Wallstreet worden geëxploiteerd of door de dienaren van de Rgt. Hon. Sir Henry Deterding!

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

uit: den Haag.

DE DEPOTHOUDER DER STALINISTISCHE MOORDENAARSKLIEK JUBILEERT !

MET GROTE "BLIJDSCHAP" namen wij kennis van de hulding, die de oude collega's Louis brachten bij zijn zestigste verjaardag. Per auto werd hij van huis gehaald. (dat is zo de gewoonte tegenwoordig bij de bonzen). Met geweldige ovatie's werd hij ontvangen. Ja, ja, de "Volharding" had alles prachtig voor elkaar gemaakt. Louis werd door de dominee's toegeproken, welke preken hij ontroerd aanhoorde ! Het gebeurt maar zelden, dat het volksdagblad eerlijk is. Dat is nu haast het geval. Alleen vinden wij het jammer, dat zij niets ontleedt van hetgeen er gesproken is en daar wij dat zien als een bedrog tegenover de arbeiders, ZULLEN WIJ HET ONTLEDEN !

LOUITJE HOUD JE VAST, want je zult niet vaak meer van ons de waarheid horen spreken, want je bent ons eigenlijk te min. Het begint al goed wanneer de Voorzitter der Commissie eraan herinnert, wat Louis had gedaan voor het personeel, speciaal voor het pensioenfonds. Nu is dit op zichzelf niet zo erg, als Louis, Louis niet was, want de zaak is zo, als Louis toen had geweten, dat hij in de Kamer zou komen, zou hij vast niets voor het pensioenfonds gedaan hebben. Hij wilde alleen maar voor de oude dag zorgen. Voor wat het oude baasje gesproken heeft, hebben we respect. Want hij bewijst ons precies wat wij altijd gezegd hebben. Dat de "Volharding" een gewone burgerlijke bakkerij is ! Want in een bedrijf dat van arbeiders is, is het niet mogelijk dat er onrecht gebeurt. Is het niet mogelijk, dat er één omhoog klimt en minachtend op de arbeiders neerkijkt. En ook weten wij, dat, wil men in een bedrijf van broodbezorger voor halve dagen, opklimmen tot controleur, men een stroopnikker, huichelaar, verrader en smeerpots moet zijn. Om als een hond achter de arbeiders te lopen, om, als één van de lopers soms een overtreding maakt, dit gauw aan het baasje te gaan vertellen !!!

DE VISSER VERDEDIGER VAN DE MODERNE FONDS. Wij kunnen ons nog heel goed herinneren de tyd, dat Louis zich (schijnbaar) met hand en tand tegen de moderne bond keerde. Maar ja, wat kan men anders van mensen verwachten, die nog nooit anders de arbeiders als voor een baantje en voor stemvee gebruikte, nu hij zijn baantje in gevaar ziet. Let op onze woorden kameraden, hij is zelfs in staat de hielen van volijn te likken, als hij zijn baantje maar houdt. Eindelijk verschijnt de beste stumper op het podium. Hij deed uitkomen, dat het een genot voor Louis moet zijn, dat in de Sovjet-Unie "socialisme" waar "we alle naar snakken", reeds is opgebouwd. Wanneer hij had gezegd, dat daar de sociale-revolutie vermoord is door de Stalinisten DAN HAD HIJ GELIJK GEHAD. Of noemt hij misschien deze feiten ook socialisties ? Dat Rusland zijn leveranties aan Spanje heeft stopgezet en dat hij Italië met dubbele ladingen petroleum en ertsen, om daarmee de edtogen Spaanse kameraden te vermoorden ? En is dat socialisties, dat er arbeiders zijn, die 250 roebel verdienen, maar dat de heren, die aan de touwtjes rekken er duizenden verdienen(les gappen!)? En dat er in Rusland scholen zijn die alleen maar bezocht mogen worden door de zoontjes van de officieren ? En dat nog dagelijks revolutionairen kameraden worden vermoord en verbannen ? ah..... het is om te kotsen ! Het zijn gewetenloze schurken, die durven spreken over een "communistic Rusland". En met recht zegt Louis de Visser (politie-onderscheid van beginselen - in hechter eenheid naar de verweljing van ons deaal". Zien jullie nu nog niet kameraden waar jullie worden heengevoerd ? Zien jullie dan nooit eens voor jezelf te denken ? Zien jullie dan niet dat je niet open ogen bedondert wordt door deze Moscouse depothouder ? Louis de Visser ongen, je bent nu zestig jaar geworden en onze innigste wens is, dat he gauw p d o n d e r t ! Want je bent één van de vele remmen voor de arbeiders, op e weg naar een vrije communistiese samenleving .